

„Presne tu!“ zakričali mravce nad ním. „Máme prekážku v našej ceste.“

„Nemohli ste ju obísť?“ nerozumel Zvedavko.

„Obchádzame ju, ale zhora.“

„Nemienim vás vyčkávať,“ povedal Zvedavko, keď mravčekovia konečne preliezli cez trávu.

„Teraz mi, prosím, povedzte všetko o voškách. Kde žijú? Čím sa živia? Majú nepriateľov?“

„Sám zbadáš. Hneď za tým kopcom na teba čaká chutný obed.“

Bola to pravda. Len o kopec ďalej sa nachádzala krásna divá jablňoň a jej listy obývali vošky – malé zelené chrobáčky, ktoré sa krmia lahodnými čerstvými listami a zanechávajú po sebe sladkú, lepkavú tekutinu. Mravčekovia pristúpili k voškám a vychutnávali si ich sladký sirup. Aj Zvedavko ho ochutnal. Mňam! Kráčal a olizoval list po liste. Odrazu sa priamo pred ním objavil neuveriteľne krásny chrobák.

